

Poznań, dnia 8 września 2010 r.

KN.Le.3.0911 - 220/10

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.)

orzekam

nieważność § 27 ust. 2 i § 29 ust.2 uchwały Nr XXXVIII/337/2010 Rady Miejskiej w Rakoniewicach z dnia 23 czerwca 2010r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy letniskowej, na działce nr 82 w miejscowości Blinek, gm. Rakoniewice ze względu na istotne naruszenie prawa.

UZASADNIENIE

W dniu 23 czerwca 2010r. Rada Miejska w Rakoniewicach podjęła uchwałę Nr XXXVIII/337/2010 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy letniskowej, na działce nr 82 w miejscowości Blinek, gm. Rakoniewice. Uchwała wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu dnia 13 sierpnia 2010 r.

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem powyższej uchwały, stwierdził co następuje:

Uchwała Rady Miejskiej w Rakoniewicach Nr XXXVIII/337/2010 z dnia 23 czerwca 2010r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy letniskowej, na działce nr 82 w miejscowości Blinek, gm. Rakoniewice została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zmianami).

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

W § 9 pkt 2 oraz § 29 uchwały ustalono teren pasa technicznego stanowiącego poszerzenie istniejącej drogi, oznaczony symbolem KDp. W § 29 ust. 2 ustalono ponadto, że ww. teren pozostanie własnością dotychczasowych właścicieli działki objętej planem lub przejdzie pod zarząd właściwego zarządcy drogi. Dodatkowo w § 16 uchwały, wyznaczono teren KDp jako publiczny.

Tak sformułowane zapisy planu nie przesądzają jednoznacznie o przeznaczeniu ww. terenu, gdyż nie jest wiadomym czy ma on stanowić drogę publiczną czy też wewnętrzną, co

pozostaje w sprzeczności z ww. art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy, jak też z wymogami wynikającymi z załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. 2003r., Nr 164, poz. 1587), gdzie wyraźnie rozróżniono tereny dróg na publiczne i wewnętrzne.

W kontekście zapisów §29 ust. 2 uchwały, przesądzających o przynależności KDp do dotychczasowych właścicieli działki objętej planem (w przypadku braku jego przejęcie przez właściwego zarządcę drogi), stwierdzić należy ponadto wykroczenie poza określony w art. 15 ustawy zakres zagadnień jaki obejmować może plan miejscowy, co stanowi tym samym przekroczenie właściwości organu sporządzającego plan. Ustawa nie daje bowiem kompetencji radzie gminy i burmistrzowi do regulacji własnościowych terenów, nie przeznaczonych w planie pod lokalizację inwestycji celu publicznego (a w przedmiotowym przypadku, jak wykazano wyżej, nie jest jasne czy teren KDp taki cel ma stanowić).

Przekroczenie właściwości organu sporządzającego plan następuje także w zapisach § 27 ust. 2 uchwały, gdzie ustanowiono, nie mające związku z planowaniem przestrzennym zakazy „wypalania wierzchniej warstwy gleby i pozostałości roślinnych” oraz „rozniecenia na terenie działki ognia”. Jako zbędny należy uznać także zapis dotyczący „postępowania z otwartym ogniem zgodnie z przepisami przeciwpożarowymi”.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga za moim pośrednictwem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w terminie 30 dni od dnia otrzymania rozstrzygnięcia.

Wojewoda Wielkopolski

Piotr Florek